

Casus belli

Τιμίως και ευσυνειδήτως λέγω και δηλώ ότι μεταχειρίζομαι τὴν ἀνωτέρω φράσιν διὰ τελευταίαν φοράν. Πρώτον διότι δὲν εἶνε πλέον τοῦ συρμού, και ἐγὼ ὡς γυνὴ σέβομαι τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ συρμού. Δεύτερον διότι ἀποστρέφομαι τὰ λατινικά και τὴν γραμματικὴν τοῦ Σεμιτέλου — και ἐλπίζω διὰ τῆς ὁμολογίας ταύτης νὰ ἐφελκύσω ἐπ' ἐμοῦ περισσότεράν εὐμένειαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Σουρή και τρίτον διότι κατὰ τὴν τροπὴν, ἣν λαμβάνουν τὰ πράγματα εἰς τὴν πατρίδα μας, ἡ φράσις αὕτη προκαλεῖ λυπηρὰς ἀναμνήσεις και σκέψεις πᾶν ἄλλο ἢ παρηγόρους.

Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον. Ποία, νομίζετε, ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τοῦ πολέμου τοῦ διεξαγομένου παρὰ τὸν Αἶμον και ἀπειλοῦντος νὰ μεταδώσῃ τὴν πυρκαϊάν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην; Ἡ φιλοδοξία τοῦ Μιλάνου; τὰ κατακτητικὰ σχέδια τῶν Βουλγάρων; ἡ κρυφία παρέρμκεις δολίου και πολυμηχανίου διπλωμάτου; Ὅχι οὐδὲν ἐξ ὧν τούτων. Ὁ ἐξακολουθῶν πόλεμος ἔχει ἀφορμὴν πολὺ περισσότερον ποιητικὴν και ρομαντικὴν, και ὅπως ὁ Τρωϊκός, ὅπως ὁ ἀποφασίσας περὶ τῆς τύχης τῆς Ῥώμης κατὰ τὴν δευτέραν τριανδρίαν, ὅπως ὁ ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας κινηθεὶς κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ Ἐλισάβετ, ὅπως ὁ κρυυθεὶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος κατὰ τῆς Ρωσσίας, αἰτίαν κυρίαν και ἀπόκρυφον ἔχει τὴν . . . γυναῖκα!

Κατὰ τινὰ φήμη, ἣν σπουδάζον ἀνέγραψεν ἐγκριτον γαλλικὸν περιοδικὸν ἐξ αὐτῶν ἀρῶμαι, ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος, γαμβρὸς ἐπίδοξος πρὸ πολλοῦ θέλων νὰ στερεώσῃ τὴν νεοπαγῆ δυναστείαν του ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βουλγαρίας ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῆ. Αἱ πρὸς γάμον ὀρέξεις τοῦ ἡγεμόνος χρονολογοῦνται ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θουληθέντος συνοικεσίου αὐτοῦ μετὰ τῆς ἡμετέρας βασιλοπούδος Ἀλεξάνδρας, αὐτῆς ἡ ψευδῆς εὐτυχῶς φήμη ἐξήγειρε τὴν μεγάλην ἐκείνην ἀντιπάθειαν τοῦ ἔθνους, ἣν τόσον ὥρατα διηρμήνευσεν εἰς τὸ ἐπιτυχέστατον ποίημά του ὁ ἀξιότιμος συνεργάτης μου κ. Κόκκος. Ἄλλ' αἱ ἀξιώσεις αὐτοῦ ἐγένοντο ὑπερβολικαὶ ἰδίως μετὰ τὸν γάμον τοῦ ἀδελφοῦ του πρίγκιπος Λουδοβίκου, ὅστις ἀπλοῦν ἄσημον μέλος μιᾶς τῶν δευτερευουσῶν αὐλῶν τῆς Γερμανίας, τῶν προωρισμένων νὰ ἐκτρέφωσι νυμφίους και νύμφας δι' ὅλα τὰ κράτη τῆς ὑδρογειοῦ, ἀνευ τίτλου και περιουσίας ἐγένετο ὁ σύζυγος τῆς περιζήτητου Βεατρίκης, ὑστερατόκου θυγατρὸς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας και αυτοκρατορίας τῶν Ἰνδιῶν, και καταλύει εἰς τὰ ὑπερήφανα ἀνάκτορα τοῦ Οὐίνδσορ. Διὸ ἀπετάθη και αὐτὸς ζητῶν τὴν χεῖρα πριγκιπίσσης ἀνηκούσης εἰς οἰκογένειαν βασιλεύουσαν ἐπὶ τοῦ θρόνου μιᾶς τῶν μεγάλων δυνάμεων — πιθανῶς τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἀξίωσις τοῦ τέως ὑπολοχαγοῦ και νῦν ἀκόμη ἡγεμονίσκου ὑποτελοῦς τῆς Σουλτάνης ἐφάνη πολὺ θρασεῖα και ἀπερρίφθη ἀγερώχως. — Ἐὰν τοῦλάχιστον ἦτο βασιλεὺς, ἀπῆντησαν, ὑπομονή! — Ὁ Ἀλέξανδρος ὠργίσθη σφόδρα και ἀπεφάσισε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴν θέσιν του χάριν τοῦ διαδήματος. Ἐνεκα τούτου προέβη εἰς τὸ πραξικόπημα τῆς Φιλιππουπόλεως και ὑπεκίνησε τὸν σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον.

Δόξα σοι ὁ Θεός! ἰδοὺ ὅτι ἀναζῆ ἡ ρομαντικὴ légende και πραγματοποιεῖται ἡ ἀπίθανος πλοκὴ τῶν παραμυθίων! Ὁ τροπαιούχος Βάττεμπεργ ἀγωνιζόμενος νὰ κατακτήσῃ ἐν στέμμα διὰ νὰ τὸ προσφέρῃ ὁμοῦ μετὰ τὴν καρδίαν του εἰς τὴν ὡραίαν και σκληρὰν ἀγνωστον ἥτις ἀπέρριψε τὴν χεῖρά του, περιβάλλεται μετὰ αἰγλήν μυθιστορικοῦ ἥρωος, ἐπιποτου παλαδίνου. Τώρα αἱ νύμφαι θὰ σπεύσωσι στιφηδὸν συναμιλ-

λάμεναι τίς κάλλιον νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν και νὰ κερδίσῃ τὴν καρδίαν νυμφίου τόσον πολυτίμου. Ἄλλ' ὅσον ὥρατον και ἂν εἶνε τὸ παραμύθιον τοῦτο, ὅσον και ἂν διαθρύπτῃ τὴν φιλαυτίαν τοῦ φύλου μου, διατάζω νὰ τὸ πιστεύσω. Σήμερον τὰ στέμματα κατήντησαν τόσον δυσεύρετα ὥστε πᾶς ὁ φέρων τοιοῦτο, ἔστω και πριγκιπικόν, προσπαθεῖ νὰ τὸ κρατῆ ὅσον τὸ δυνατόν ἀσφαλίστερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του και δὲν τὸ διακυβεύει εἰς ἀπονενομημένας ρομαντικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ παράδειγμα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰσα Ἰσα ἐπρεπε νὰ τὸν διδάξῃ ὅτι εὐκολώτερον εὐρίσκονται αἱ νύμφαι αἱ περιβλεπτοὶ και αἱ πολυφερνοὶ, παρὰ τὰ στέμματα. Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ ἄστυς ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἐγένετο διὰ μιᾶς γαμβρὸς περιζήτητος, διότι ἡ τύχη τῶν ὀπλων ἐφάνη μέχρι τοῦδε εὐνοικὴ εἰς αὐτόν. Ἄλλ' ἂν ἐπῆρχετο τὸ ὄχι ἀπίθανον ἀντίστροφον; Ἄν οἱ Τούρκοι δὲν τὸν ἄφινον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του; ἂν ἡ σερβικὴ στρατιὰ εἰσῆρχετο νικηφόρος εἰς Σόφίαν και ἀπεπέμπετο κακὴν κακῶς τοῦ θρόνου του ὁ ἡγεμὼν ὁ θεωρούμενος ὡς ὁ αἰτίας τῶν συμφορῶν; Ἐρωτῶ ἐν συνειδήσει νὰ μοὶ εἰπωσιν αἱ ἀναγνώστριαί — ἐξ ὧν οὐδεμία ἐλπίζω ὅτι εἶνε πριγκιπίσσα — ἂν τις ἐξ αὐτῶν θὰ προὔτιμα τότε τὸν ἐκπτώτον και περιφρονημένον ἡγεμόνα ἀπὸ τὸν ἐκλεκτόν τῆς καρδίας της, ἔστω και ἀνθυπολοχαγὸν ἢ ἐμποροῦπάλληλον. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν διατάζω νὰ εἰπῶ ἐν εὐλικρινείᾳ ὅτι ἂν εὐρισκόμεν ἡναγκασμένη νὰ ἐκλέξω, θὰ ἔκρινα προτιμότερον ν' ἀποδεχθῶ τὸ κόρτε, ὅπερ τόσον ἀπερίττως μοὶ προσέφερον ὁ κ. Φασουλῆς.

ἡ Μηνσία

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ὁρφεῖ. Στέλλετε και ἡμεῖς ἐκλέγομεν ἄλλ' εἰ δυνατόν . . . νοστιμώτερη. — Γ. Το. . . Πάτρας. Φειδόμεθα και ἡμεῖς τῶν εἴκοσι λεπτῶν πρὸς ἀπάντησιν και σὺς ἀπαντᾶμεν ἔδω. Δεκτὸν κατὰ μοναδικὴν ἐξάφρῃσιν, ὑπὸ τὸν ἔρον τῆς ἐμπληρώσεως τῆς τελευταίας ὑποσχέσεώς σας. — Ἐτακουσῆ. Τὸ εἶδος τῆς ἐφημερίδος μας δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτας δημοσιώσεις και μάλιστα προσοπικὰς. — Ἀπὸ τὰ ἄλλα εὐχαρίστως ἂν εἶνε καλά. — Φωτὶ. Χρησιμοποιοῦμεν ἐν ἐξ αὐτῶν

Οἱ νεωστὶ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ προπληρῶνται. Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

Φύλλα παρελθόντα τοῦ ΑΣΤΕΟΣ πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἀντὶ λεπτῶν 20 ἕκαστον.

Εἰς τὸ ΚΑΦΕ ΡΕΣΤΟΡΑΝ ΤΗΣ ΕὐΡΩΠΗΣ

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ΦΡΕΣΚΟΤΑΤΑ

ΣΤΡΕΪΔΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

+ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρῆ +